

VĒSTULE EFEZIEŠIEM

Džons Makvejs

BĪBELES STUDIJU MATERIĀLS
2023. GADA 3. CETURKSŅIM

VĒSTULE EFEZIEŠIEM: KĀ SEKOT JĒZUM NEMIERĪGOS LAIKOS

Vēstulē efeziešiem Pāvils mums stāsta par pašiem efeziešiem. Vairākus gadus pēc agrīnās kristīgās misijas satraucošajiem notikumiem Efezā šīs pilsētas ticīgie cīnījās ar savas kristīgās ticības nozīmīguma izjūtu.

Pāvils, kas kādreiz bija Romas impērijas ceturtnā lielākās pilsētas nemiernieks, tagad ir sagūstīts un apcietināts. Rakstot no cietuma, viņš uztraucas, ka ticīgie Efezā var “zaudēt sirdi”, aizmirstot savas izjūtas par to, ko nozīmē būt Jēzus māceklim Efezas izsmalcinātajā, urbānajā un dziļi pagāniskajā kultūrā. Lai gan viņa klausītāji jau ir kristieši, Pāvila tonis ir tāds, kas aicina iesaistīties. Viņš cenšas viņus atgriezt kristīgajā ticībā, no jauna iededzināt nodošanās Kristum liesmu un atmodināt sajūsmu, esot daļai no Dieva lielā darba pasaulē un draudzē.

Tā kā kristīgajā ticībā viss ir par Kristu, Pāvils izstāro Viņa apbrīnu un pielūgsmi. Ja nestabiliem kristīgajiem mācekļiem jāatgūst savs pamats, tad tas notiks tāpēc, ka viņi atgūs savu pirmo mīlestību uz Jēzu un no jauna uzticēsies Viņa žēlastībai un spēkam. Tā Pāvils izgaismo Kristus paaugstināšanu Debesīs pāri visām varām un dievībām, kas Efezā cenšas sev piesaistīt ticīgo nodošanos. Jēzus ir dievišķā plāna mērķis visos laikmetos – šajā plānā ticīgajiem, tāpat kā draudzei kopumā, ir svarīga loma Dieva plānos apvienot visas lietas Kristū.

Cenšoties panākt, lai ticīgie Efezā no jauna nododas Kungam, Pāvils nesamazina kristīgo mācekļu prasības. Viņš sīki izskaidro, kāda izskatās kristīga uzvedība un kādai jābūt kopienai. Kristiešus aicina uz Gara iedvesmotu, Kristu pagodinošu, Dieva vadītu pielūgsmi, ko Pāvils atkārtoti ilustrē. Nodoties Kristum ietekmē to, kā cilvēks rīkojas un runā. Mīlēt Kristu nozīmē cienīt un vērtēt ticības biedrus. Tas nozīmē stāties pretī ļaunprātīgiem, garīgiem un seksuāli pagrimušiem uzvedības modeļiem, kas viņu kultūrā bija tik izplatīti. Tas nozīmē savās attiecībās draudzē un mājās ņemt paraugu no Kristus pašuzpurīgās uzvedības. Tas nozīmē piedāvāt līdzpilsoņiem Efezā skaidru paraugu jauna cilvēka eksistences modelim.

Lielu vēstules daļu Pāvils velta, lai izteiktu savu sajūsmu par šo jauno modeli, kas

parāda, ko nozīmē būt cilvēkam, esot Dieva draudzes loceklim. Viņu īpaši iedvesmo doma, ka Dievs draudzē ir savienojis vienā veselumā atsvešinātas cilvēces daļas – jūdus un pagānus. Dzīvojot vienotībā tur, kur būtu gaidāms naidīgums, viņiem bija iespēja parādīt Dieva jaunās sabiedrības un nākamās valstības raksturu.

Turpinot runāt par to, cik svarīgi ir būt Dieva draudzes daļai, Pāvils rada četras draudzi apzīmējošas metaforas. Ticīgie veido Kristus miesu, apliecinot nodošanos Kristum un vienotību citam ar citu. Viņi ir dzīvs templis, kas celts, pateicoties Kristus upurim Golgātā, un kurā pielūdz Dievu. Viņi ir Kristus līgava, kas gaida krāšņo laulības ceremoniju, kad līgavainis nāks un pieprasīs viņus Sev kā savējos. Pēdējā metafora, kas atklāj Pāvila pūles atgriezt efeziešus pie kristīgās ticības, ir Kristus armija, kas cīnās par mieru Viņa vārdā, uzvarot tumsas spēkus Dieva spēkā, kamēr tiek gaidīta Kristus atgriešanās.

Vēstule efeziešiem runā par laikiem, kas ir līdzīgi mūsējiem, kad pasaules vilinājums un laika ritējums draud notrulināt kristīgos mācekļus. Tie paaugstina Kristu un uzsver to, cik nozīmīgi ir sekot Viņam kā iesaistītiem, aktīviem Viņa draudzes locekļiem, izdzīvojot dzīvē Viņa atgriešanās cerību. Šajā ceturksnī mums ir priekštiesība ar lūgšanām ieklausīties Vēstulē efeziešiem un no jauna piedzīvot aizrautību, sekojot Jēzum grūtību pilnos laikos.

Džons Makvejs (John K. McVay) ir Vala Vala universitātes prezidents un reliģijas profesors Vašingtonā, ASV, kur viņš kalpo kopš 2006. gada.

Ja nav norādīts citādi, Bībeles citātos izmantots 1965. gada izdevuma revidētais teksts un 2012. gadā izdotās Bībeles teksts (norādīts kā JT).